

Mediji i informiranje

Sud Europske unije
PRIOPĆENJE ZA MEDIJE br. 19/14
U Luxembourg, 13. veljače 2014.

Presuda u predmetu C-367/12
Susanne Sokoll-Seebacher

Demografski kriteriji koji se primjenjuju u Austriji za osnivanje novih ljekarni nisu u skladu sa slobodom poslovnog nastana

Zbog toga što ne dopuštaju odstupanja kako bi se u obzir uzeli lokalni uvjeti, ti kriteriji ne poštuju zahtjev dosljednosti

U Austriji, za osnivanje nove ljekarne potrebno je prethodno odobrenje koje ovisi o postojanju „potrebe“. Ta potreba ne postoji ako osnivanje nove ljekarne za učinak ima smanjenje potrošača postojeće ljekarne ispod određenog praga. Točnije, potreba ne postoji ako se broj „osoba koje treba nadalje opskrbljivati“ postojeća ljekarna (to jest broj stalnih stanovnika koji prebivaju na cestovnom području unutar 4 km) smanji i manji je od 5.500. Međutim, ako broj stanovnika ne doseže tu brojku, u obzir valja uzeti osobe koje imaju potrebu za opskrbom zbog zaposlenja, korištenja usluga ili prijevoznih sredstava na području opskrbe postojeće ljekarne.

Zahtjev za osnivanje ljekarne u Pinsdorfu S. Sokoll-Seebacher odbijen je s uz obrazloženje da takva potreba ne postoji na području te općine. Iz stručnog mišljenja Austrijske ljekarničke komore proizlazi da bi osnivanje ljekarne u Pinsdorfu imalo za učinak da se potencijal opskrbe susjedne ljekarne (koja se nalazi u općini Altmünster) smanji znatno ispod praga od 5.500 osoba. S. Sokoll-Seebacher prigovara da to stručno mišljenje nije uzelo u obzir skorašnje ukidanje izravne cestovne povezanosti koja postoji između Pinsdorfa i Altmünstera. Osim toga, S. Sokoll-Seebacher tvrdi da je nekadašnja upraviteljica ljekarne Altmünster bila potpuno svjesna toga da nikad neće doseći broj od 5.500 osoba kad je osnivala ljekarnu. Austrijski upravni sud, pred kojim je S. Sokoll-Seebacher pokrenula postupak, pita Sud jesu li prava Unije (osobito slobodi poslovnog nastana i slobodi poduzetništva iz Povelje Europske unije o temeljnim pravima) protivni takvi nacionalni propisi.

Svojom današnjom presudom, Sud odgovara da su **slobodi poslovnog nastana** – osobito zahtjevu dosljednosti u ostvarivanju zadanog cilja – **protivni propisi koji ne dopuštaju nadležnim tijelima da u obzir uzmu lokalne uvjete i tako odstupe od strogog broja „osoba koje treba nadalje opskrbljivati“**.

Sud najprije primjećuje da se, iako spor nema nikakvo prekogranično obilježje, predmetni propisi mogu odnositi na slobodu poslovnog nastana, s obzirom na to da nije isključeno da se mogu primjenjivati također i na državljane drugih država članica koji se žele nastaniti u Austriji kako bi tamo gospodarski iskorištavali ljekarnu. Osim toga, nije isključeno da nacionalno pravo može nametnuti da se državljaninu te države omogućiti uživanje istih prava koja bi državljanin druge države članice izveo iz prava Unije u istoj situaciji.

U odnosu na doseg slobode poduzetništva iz članka 16. Povelje, Sud primjećuje da ona osobito upućuje na pravo Unije pa prema tome i na slobodu poslovnog nastana. Iz toga Sud zaključuje da predmetne propise treba razmotriti samo s obzirom na tu slobodu.

Sud zatim podsjeća da slobodi poslovnog nastana u načelu, nije protivno to da država članica donese sustav prethodnog odobrenja za osnivanje novih pružatelja usluga (kao što su ljekarne) ako se takav sustav pokaže neophodnim za popunjavanje mogućih praznina u pristupu zdravstvenim uslugama i za izbjegavanje dupliciranja struktura, tako da se osigura zdravstvena

opskrba prilagođena zahtjevima stanovništva, koja pokriva cijelo područje i koja uzima u obzir regije koje su zemljopisno izolirane ili koje su na drugi način u slabijem položaju¹.

Sud nadalje smatra, da postoji opasnost da na temelju primjene kriterija broja „osoba koje treba nadalje opskrbljivati“ neće biti osiguran jednak i odgovarajući pristup ljekarničkim uslugama u Austriji određenim osobama koje prebivaju u ruralnim i izoliranim regijama koje se nalaze izvan područja opskrbe postojećih ljekarni (kao osobito osobe sa smanjenom pokretljivošću). Ne dopuštajući nacionalnim nadležnim tijelima da odstupe od tog strogog ograničenja kako bi se u obzir uzeli lokalni uvjeti, austrijski propisi ne zadovoljavaju zahtjev prava Unije, prema kojem se zadani cilj treba ostvarivati na dosljedan način.

S druge strane, Sud drži da predmetni propisi zadovoljavaju zahtjev prava Unije, prema kojem se sustav odobrenja koji odstupa od slobode poslovnog nastana treba temeljiti na objektivnim, nediskriminirajućim i unaprijed poznatim kriterijima, tako da je izvršavanje diskrecijske ovlasti nadležnih nacionalnih tijela dovoljno ograničeno.

NAPOMENA: Prethodno pitanje omogućuje sudovima država članica da, u okviru postupka koji se pred njima vodi, upute pitanje Sudu o tumačenju prava Unije ili o valjanosti akta Unije. Sud ne odlučuje o nacionalnom sporu. Nacionalni sud mora riješiti predmet sukladno odluci Suda. Tom su odlukom jednako vezani i drugi nacionalni sudovi pred kojima bi se moglo pojaviti slično pitanje.

Neslužbeni dokument za medije koji ne obvezuje Sud.

[Cjelovit tekst](#) presude objavljuje se na stranici CURIA na dan objave.

Osoba za kontakt: Iliana Paliova ☎ (+352) 4303 3708

Snimke objave presude nalaze se na "[Europe by Satellite](#)" ☎ (+32) 2 2964106

¹ Presuda Suda od 1. lipnja 2010., Blanco Pérez i Chao Gómez ([C-570/07 et C-571/07](#)). Vidjeti također i [Priopćenje za medije br. 49/10](#).